

רייסר (מימין) המציא את השיטה. מצא (משמאל) ניסה להפעיל אותה. הוא הובס. מי שרימה באופן חוקי — רימה את עצמו. מי שהתחכם — נכשל.

שיטת השטיח באה לאפשר להפוך רוב קטן לרוב גדול. או לם ברוב המיקרים נשמת השטיח מתחלת לרגליים, וכמה עסקנים טובים מצאו שבשטיח היו חורים

מי אכל אותה - ואיך

כליהתיקשורת עסקן בצד הפיקאנטים של הבחירות כנסיפי תנועת החרות. במכות ובמהפכה. הציר בור שמע תרועות ניצחון, ולא הבין דבר. כדי להבין מה קרה, יש להתעמק במיספרים. זה נשמע משעמם, אבל מתחבא כאן סיפור משעשע. מי שיש לו כוח להתעמק בו, ימצא בו פרטים מרתקים.

הבטיח את ייצוגו של המיעוט. כל עדיה, עלול הרוב למחוק כלי? את ה"מיעוט, גם כאשר המיעוט הוא רכיבו ומתקרב למחצית מחברי הסניף."

לשמוט את השטיח

בשיטת ארנסט לנדאו רשאי כל בוחר לסמן רק עד 60 אחוז ממיספר המועמדים לבחירה. דהיינו, בדוגמה שהובאה (100 חברים, 10 צירים), רשאי כל חבר לסמן בפתק הבחירה שלו לכל היותר שישה מועמדים.

אם מחנה הרוב מונה 51 חברים, הוא יכול במיקרה הטוב ביותר להגיע לניצחון מוגבל. אם כל חבריו יצביעו, ואם כל אחד מהם יסמן שישה מועמדים, ישלח מחנה זה לוועידה רק שישה צירים. יתר הארבעה יהיו נציגי מחנה המיעוט בסניף. התוצאה הסופית: 60 אחוז לרוב (במיקרה זה: 51 אחוז מכלל חברי הסניף) ו-40 אחוז למיעוט (במיקרה זה, 49 אחוז).

חברים של ח"כ מיכה רייסר, מבכירי

מחנה רויד לוי, ביקשו לשכלל את שיטת ה"שישים", מבלי לעקוף ובלי ל"שנות את חוקי התנועה. הם הציעו שיטה מתמטית, שזכתה בכינוי "שיטת השטיח". בעל המצאה: ראובן שלום (35), לשעבר עוזרו של בעל-המצאה אחר, השר יעקב מרדור.

מדי שיטת השטיח? הרוגמה: סניף שיש בו 100 חברים בעלי זכות בחירה, והבוחר 10 צירים לוועידה, ובכל טופס מותר לסמן שמות של שישה צירים בלבד.

שיטת השטיח מחלקת בצורה מתמטית את הטפסים, שעליהם רשויים שמות הצירים באופן שיבטיח כי ספירת כל הטפסים (100 במיספר) שירשה קולות לכל אחד מעשרת הצירים. גם בשיטה זו מסמן כל חבר 6 מועמדים מתוך 10 שכתק הבחירה, אלא שבניגוד לשיטה הקודמת, לא כל החברים מקבלים את אותה הרשימה. היות ולפי חוקי התנועה מותר לסמן רק 60 אחוז מהמועמדים ולא יותר, באה שיטת השטיח ומבטיחה כי

עלול המחנה להפסיד את יתרונו. אם ירבו חברים לא-ממושמיים כאלה — עלול מחנה הרוב להפוך למיעוט. במיקרים מסויימים עלול הרוב לאבד את כל ייצוגו. במיקרה כזה נשמט השטיח מתחת לרגלי הרוב שהשתמש בשיטת השטיח.

כנסיפים מרכזיים אחרים נפרשה שיטת השטיח. ברוב הסניפים שבהם נוסדה, התעופף לו השטיח ונשמט מתחת לרגלי הרוב, שהפך לקבוצת-מיני עוט, ולעיתים אף איבד את מקומו ולא הצליח כלל להכניס את אנשיו לוועידה.

ירושלים: תכסת מרובה לא תכסת

מנתוני ההצבעה בסניפים השונים עולה, כי בשיטת השטיח פעלו בדרך כלל אנשי מחנה לוי, שהרגישו כי להם רוב מכריע בסניפים.

בירושלים — הסניף הגדול של תנועת החרות בארץ, היה רוב לח"כ יהושע מצא ממחנה לוי. מצא ביקש לנצל את הרוב כדי לגרוף 80 אחוז מהצירים של הסניף לוועידה, והיה מוכן להשאיר ליריבו, עורך-הדיון ראובן (רוביני) ריבלין, את היתרה.

סיפור הבחירות בירושלים הוא סיפור תבוסתו המוחצת של מיספר שליט, קשוח וסגור. נגד ח"כ מצא התייצבו שלוש קבוצות בעלות ייחוד: ותיקי התנועה ויוצאי-המחת'רות, בהנהגת השר חיים קורפו, חברים מקובלים בתנועה, שנחקו במרוצת השנים אל מחוץ למעגל העשייה וה"השפעה, בהנהגת ריבלין.

קבוצת צעירים, ביניהם תושבי השכונות, בהנהגת צחי הנגבי, עוזרו של השר יצחק שמיר ובנה של גאולה כהן.

ח"כ מצא בטח בכוחו. הוא נהנה מרוב מאסיבי בסניף והיו לו הבטחות נאמנות. הוא החליט להמר על שיטת השטיח.

סטיה בחישובים של מצא, ובגידת קבוצת אנשים — 400 במיספר — שקיבלה את הפתקים של מצא אך הצביעה עבור ריבלין, סללה לריבלין את הניצחון.

לריבלין, שזכה ב-60 אחוז, היה בלוק תומכים של 1100 איש. ואילו למצא, שקיבל רק 40 אחוז, היה בלוק תומכים של כ-1600 מצביעים בקלפי. אילו היו 1600 מצביעים אלה עובדים בשיטת השישים אחוז, היה מצא זוכה בניצחון בטוח. מצא חילק את מחנה

איך לרמות באופן חוקי

המועמדים	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ראובן	X		X	X	X	X	X	X	X	X
שמעון		X		X	X	X	X	X	X	X
יהודה			X		X	X	X	X	X	X
לוי				X	X	X	X	X	X	X
דן					X	X	X	X	X	X
אשר						X	X	X	X	X
יששכר		X					X	X	X	X
נפתלי			X				X	X	X	X
גד				X			X	X	X	X
מונשה	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

זוהי טבלה המראה כיצד פועלת "שיטת השטיח". כאשר כל אחד מצביע רק בעד 60% של המועמדים — אך הקולות מחולקים מראש כך